

Julia Thurénin jakso

Julia Thurén: [00:00:00] Mulla olisi myös mahdollisuus tienata huomattavasti enemmän, koska mä teen Suomessa myös kaupallisia yhteistöitä, mutta sitten en todellakaan lähde mihin tahansa hommiin mukaan, koska olen hirveän ahdistunut luontokadosta ja ilmastokriisistä ja siitä, mitä ne tekee nimenomaan kehittyvien maiden naisille ja lapsille, ja miehillekin totta kai, mutta ennen kaikkea mä oon niistä naisista ja lapsista huolissani, koska meillä täällä Suomessa on tosi mukavasti asiat, mutta ei ole kaikkialla maailmassa, niin mä en halua, että mun työ millään tavalla on kenenkään selkänahasta pois ja en halua edesauttaa vaikkapa sellaisten yritysten toimintaa, jotka jollain tavalla riistää tai joiden toiminta tuhoaa planeettaa jotenkin.

Mari Kankaanranta: Näin sanoi Julia Thurén, [00:01:00] toimittaja, kirjailija ja somevaikuttaja Helsingistä. Tässä podcastissa kuulemme, miten Julia teki itselleen ammatin rahasta, sijoittamisesta ja säästämisestä. Tämä on Naisten Pankin podcast, jossa kiinnostavat naiset kertovat työstään, valinnoistaan ja esikuvistaan. Naisten Pankki on suomalainen verkosto, joka tarjoaa kehittyvien maiden naisille ammatillista koulutusta ja tukea yrittäjyyteen. Suomessa toiminta nojaa pitkälti vapaaehtoiisiin. Myös tätä podcasteja tekevät vapaaehtoiset. Minä olen Mari Kankaanranta.

Mari Kankaanranta: Tervetuloa mukaan, Julia! Moni tuntee sinut naisena, joka on puhunut julkisuudessa tosi paljon rahasta. Olet työskennellyt toimittajana ja olet kirjoittanut useamman kirjan, joista Melkein kaikki kuluttamisesta oli tietokirjallisuuden Finlandia-ehdokkaana 2002. Olet valmistunut valtiotieteiden maisteriksi. Mikä sai sinut [00:02:00] innostumaan näistä teemoista?

Julia Thurén: Mä oon huomannut sen, että raha vaikuttaa ihan hirveästi ihmisten elämään, yksittäisten ihmisten elämään ja yhteiskuntien elämään, niin sitten mua kiinnostaa rahan ja vallan suhde. Ja olen huomannut, että mitä enemmän rahasta puhutaan, niin sitä enemmän ihmiset pystyy ottamaan myös valtaa omiin käsiin. Eikä se jää vain joksikin hämmäiseksi asiaksi jonnekin taustalle. Tää asia kiinnostaa mua tosi paljon.

Mari Kankaanranta: Millaisia esikuvia sinulla on ollut omalla urapolullasi?

Julia Thurén: Mulla on paljon esikuvia. Sanoisin, että ne on enimmäkseen ollut naisia. Mun ensimmäiset esihenkilöt tai itse asiassa sanoisin, että kaikki esihenkilöt ovat olleet aina naisia ja esimerkiksi olen ollut Demi-lehdessä töissä

monta vuotta ja siellä meillä oli semmoinen päätoimittaja kuin Jenni Lieto, jota ihailin ja ihailen edelleen aivan [00:03:00] valtavasti. Hän on semmoinen, aivan uskomaton, jotenkin hirveän skarppi tyyppi ja tosi kova työntekijä. Ja sitten vain ajattelen ennen kaikkea, että oispa mulla hänen itsevarmuutensa. Ja jos tulee joskus paha paikka niin saatan imitoida häntä ja ajatella, että nyt mä oon vähän niin kuin hän, niin se auttaa mua tilanteissa.

Mari Kankaanranta: No jos katsotaan ketkä kuuluvat sinun yleisöösi, voidaan nähdä, että sinua seuraavat varsinkin kolkytviis-nelkytneljävuotiaat koulutetut kaupunkilaisnaiset. Naisten taloustaidot ja sijoittaminen on olleet viime vuosina Suomessa paljon esillä. Naisten osuus yksityissijoittajista on hiljalleen noussut. Mistä luulet, että se johtuu?

Julia Thurén: Ennen kaikkea siitä, että naisilla on nykyään enemmän rahaa kuin aikaisemmin. Ja tasa-arvo on siinä mielessä edennyt, että naiset ovat Suomessa yhä enemmän töissä ja heillä on hyvä ura. Heille jää rahaa käteen [00:04:00] senkin jälkeen, kun on ihan pakolliset jutut maksettu. Mä veikkaan, et se selitty ennen kaikkea sillä, koska ihminen ei voi sijoittaa rahaa, jos hänellä ei sitä ole. Mutta sen lisäksi on ollut tällasta kulttuurin muutosta, että kun ehkä viitisen vuotta sitten aloin puhumaan rahasta, niin silloin siitä ei ihan hirveästi puhuttu ja se oli jotenkin vähän radikaalia puhua vaikka omista tuloistaan tai menoistaan tai siitä, että on harrastanut osakesijoittamista. Mutta nykyään musta tuntuu, että ainakaan täällä Helsingin kuplassa siinä ei ole enää mitään kummallista vaan siitä on tullut ihan valtavirtaa, mikä on hyvä asia.

Mari Kankaanranta: Julia, olet tehnyt itsellesi ammatin rahasta, vastuullisesta sijoittamisesta ja säästämisestä. Osaatko sanoa, missä vaiheessa tajusit, että tämänkaltaisella raha ja taloustiedolla on Suomessa niin paljon kysyntää, että pystyt itse asiassa työllistämään itsesi sijoittamiseen erikoistuneena vaikuttajana?

Julia Thurén: Joo, tää oli tosi kiinnostavaa, [00:05:00] koska minähän olen siis tosiaan opiskellut viestintää ja taloustiede mulla oli sivuaineena, mutta eihän siellä nyt ole mitään erityistä sijoittamista opiskeltu. Aloin puhumaan rahasta joskus vuonna 2017-18 blogissani, koska huomasin, että siellä blogimaailmassa puhuttiin kaikesta muusta, puhuttiin kehonkuvasta ja kipupisteistä elämässä ja tällaisesta, mutta musta tuntui, että raha loisti poissaolollaan. Ja sitten kuitenkin kyse oli lifestyle-blogeista. Mun mielestä lifestyleen kuuluu ihan hirveän olennaisena osana raha ja mua aina häiritsee, että se häivytettiin pois tai ainakin ihan vaikka jos ostettiin jotain niin sanottiin, että sohva kotiutui meille että jotenkin eufemistisesti puhuttiin aiheesta. Sitten aloin puhua blogissa ja joka kerta kun puhuin, niin kaikki olivat, että kerro lisää. Sitten Helsingin Sanomat

teki musta henkkarijutun niiden Torstai-liitteeseen ja samana päivänä Gummeruksen tietokirjallisuuden päällikkö soitti [00:06:00] mulle ja kysyi, että hei, sä olet toimittaja, voisitko kirjoittaa meille kirjan rahasta?

Julia Thurén: Ja sit mä olin heti tietenkin, että: todellakin voin. Ja noihin samoihin aikoihin mä olin miettinyt, että irtisanoutuisin A-lehdiltä ja ryhtyisin freelance-yrittäjäksi. Ja sitten tää oli semmonen viimeinen niitti, koska mä tietenkin tarvitsin aikaa sen kirjan kirjoittamiseen ja sitten tuli semmoinen olo, että no hei, itse asiassa tämä asia kiinnostaa niin paljon ja samaan aikaan kun kirjoitin tätä kirjaa, mä aloin kirjoittaa lehtiin ja sitten pikku hiljaa huomasin, et mä oikeastaan puhun vaan rahasta nykyään enkä juuri muusta. Ennen kaikkea se kiinnosti niin paljon ja kiinnostaa edelleen, niin sen takia se on ollut minusta tosi kiva juttu. Mutta joskus silloin, onko siitä nyt viisi vuotta aikaa, kun huomasin tämän.

Mari Kankaanranta: No siis voi tosiaan sanoa, että olet saavuttanut tosi paljon jo tähän mennessä. Esimerkiksi vuonna 2019 sinut valittiin vuoden sijoittajaksi. Toisaalta raha ja [00:07:00] sijoittaminen on tyypillisesti mielletty keski ikäisten miesten valtakunnaksi. Toisaalta taas sinä olet nuori nainen, kolmen lapsen äiti. Oletko kokenut naisena ennakkoluuloja tai eriarvoisuutta sijoittamispiireissä?

Julia Thurén: En itse asiassa ihan hirveästi ole, mutta tämä johtuu ehkä ennen kaikkea siitä, että hengaan sellaisissa tietyissä piireissä, missä on hirveän hyväksyttyä se, että naiset puhuu rahasta. Jos puhutaan vaikka sosiaalisesta mediasta, niin mä en kauheasti ole Facebookissa sellaisissa sijoitusryhmissä. Kummasti ne on aika miesvaltaisia, Twitter ehkä samanlainen. Sen sijaan Instagram on aika naisvaltainen ja siellä on hirveän jotenkin lempeää ja kivaa puhua sijoittamisesta. Ja sitten kun mua kiinnostaa erityisesti vastuullinen sijoittaminen eli se, että miten niitä rahoja ei sijoiteta ihan mihin tahansa öljy- tai tupakkafirmaan, vaan johonkin sellaiseen, mikä oikeasti mielellään tuottaa jotain hyvää ihan tänne planeetalle, tyyliin vaikka vihreä [00:08:00] siirtymä tai tällaiset asiat, niin ehkä se on just se, kun olen käärinyt itseni sellaiseen kuplaan, missä on vaan niin mukavia tyypejä niin ei sitten. Sitten mä oon Ylellä Jälkipörssissä kommentaattorina ollut pari vuotta ja siellä nyt aina välillä olen saanut palautetta, että siellä se änkyttää vain ja ei ymmärrä mistään mitään ja epäilen, että siinä on vähän sellaista naisvihaa mukana. Mutta kun sitten saa jotenkin sellaista hyvää itseluottamusta muualta ja hyvää palautetta, niin se ei tunnu oikeastaan yhtään missään.

Mari Kankaanranta: Keskustelemme tänään Julia Thurénin kanssa Naisten Pankin podcastissa. Naisten Pankin yhtenä johtoajatuksena on, että naisten on saatava työstään [00:09:00] ansaitsemansa palkka ja arvostus. Naiset tekevät

globaalisti keskimäärin kolme kertaa enemmän kotitöitä kuin miehet. Suomessakin naisilla kuluu kotitöihin viikossa neljä tuntia enemmän kuin miehillä. Julia, miten sinä näet tämän epäsuhtaan vaikuttavan naisten taloudellisiin mahdollisuuksiin?

Julia Thurén: Sehän vaikuttaa aivan suoraan. Jos ihmisellä menee aikaa kotitöiden tekemiseen, niin hän ei voi tehdä sinä aikana työtä tai levätä ja palautua siitä työn tekemisestä. Ja sitten erityisesti lapsiperheissä tämä menee ihan mahdottomaksi. Mä olen kirjoittanut myös sellaisen kirjan kuin Lapsiperheen parisuhdekirja ja ystäväni Raisa Mattilan kanssa toimitettiin tämä kirja. Kun kirjoitettiin se, niin siinä huomattiin, että ihan älyttömän monet parisuhdeongelmat johtuu oikeasti epätasa-arvosta. Siitä, että naiset tekee enemmän kuin miehet ja siitä syystä katkeroituvat ja muuttuvat uupuneeksi.

Julia Thurén: Nythän [00:10:00] oli vuosi sitte tämmönen tutkimus, että suomalaiset naiset ovat seitsemänneksi uupuneimpia, tai suomalaiset äidit, mikä on yllättävää, koska on niin tasa-arvoinen maa. Epäily on, että se johtuu just siitä, että naiset tekee edelleen tosi paljon enemmän kotitöitä kuin miehet, mutta sitten kuitenkin urallaan menestyy yhtä paljon, niin se tarkoittaa sitä, että naisella on enemmän työtaakkaa, mikä on rakenne, joka pitää aivan ehdottomasti purkaa ja siitä pitää puhua? Ja mä uskon, että se päättyisi siihen, että myös miehet olisivat onnellisempia, jos naisetkin olisivat onnellisempia ja vähemmän uupuneita.

Mari Kankaanranta: Mitä mielestäsi pitäisi tapahtua, että naisten tekemän työn arvostus näkyisi tasa arvoisemmin?

Julia Thurén: Tuo on todella hyvä kysymys. Aina välillä mä mietin itse sitä, että pitäiskö se työ vaan jättää tekemättä, mutta eihän sitä voi jättää. Varsinkin jos on lapsia, niin kyllä niistä lapsista pitää huolta pitää. Rakenteellisestihan tälle voi tehdä [00:11:00] paljon. Ja nythän vaikka Suomen hallitus teki tän perhevapaa uudistuksen, mikä ei oo mun mielestä tarpeeksi hyvä, vielä ei oo tarpeeksi tasa-arvoinen. Edelleen miehet huomattavasti vähemmän, tai isät, jäävät huomattavasti lyhyemmäksi aikaa lasten kanssa kotiin, mikä sitten yleensä sementoi sen, että minkälainen työnjako siellä perheessä tulee olemaan. Koska mun kokemus on se, että ennen lapsia työnjako perheessä oli huomattavasti, tai kodissa, oli tasa-arvoisempi kun lasten jälkeen. Mut kaikki tällaiset asiat, kyllä niihin rakenteellisesti voi vaikuttaa. En lähtisi laittamaan ehkä tätä kuitenkaan yksittäisten naisten, että nyt vaan sanot sille miehelle, että voisitko imuroida, kun kun sitten taas miehillä on saavutettu etu, että jos joku toinen tekee enemmän työtä niin miksi alkaa sen enempää tekemään sitä duunia siinä, että että ymmärrän sinällään, että että ei tee mieli tehdä ekstra.

Mari Kankaanranta: No, olet myös kertonut, että uskot avoimeen ja vilpittömään [00:12:00] puheeseen tärkeistä asioista. Pitäisikö mielestäsi naisten käydä enemmän ja avoimemmin keskustelua palkastaan? Ja jos pitäisi, niin missä ja milloin tätä keskustelua tulisi käydä?

Julia Thurén: Pitäisi, ja myös miesten pitäisi. Mun mielestä ois hyvä, että kaikki puhuisivat enemmän, koska sitten jäisi kiinni kaikki tällaiset selittämättömät palkkaerot epätasa-arvossa. Koska itse puhun niin paljon rahasta vaikka Instagramissa, niin mä saan aiheesta tosi paljon viestejä, mä oon saanu niin paljon tällaisia viestejä, missä joku nainen kertoo, että aivan sama duuni, aivan sama koulutus ja jostain käsittämättömästä syystä mies saa enemmän rahaa. Kaikki tällaiset pitäis jäädä kiinni, koska se aina kertautuu ihan hirveästi, että jos ihminen saa enemmän palkkaa tässä työssä, niin sä saat ylennyksen jälkeen vielä enemmän palkkaa ja sitten sille kertyy enemmän eläkettä. Ja kuten mä oon sanonut, niin [00:13:00] raha on valtaa ja ei se voi olla niin, että valtaa on huomattavasti enemmän miehillä kuin naisilla. Ja sä kysyit että missä: no tääkin on semmonen, että kun puhutaan palkka-avoimuudesta ja EU:ssakin on puhuttu palkka-avoimuudesta, niin sitäkin vois ehkä niinkun just lähteä lain keinoin avaamaan. Mutta sit on mun mielestä hyvä, että on tällaista yhteiskunnallista keskustelua ja mediassa keskustellaan paljon siitä, että mitä saadaan missäkin ammateissa ja minä aina aivan järjettömän kiinnostuneena luen jos Ylellä tai Hesarissa on jotain tollasia palkkajuttuja ja jos on kyse koulutuksen vaikutuksesta palkkaan tai sukupuolen vaikutuksesta palkkaan, luen todella kiinnostuneesti ja etenkin se, että miten eri aloilla, kaikki tiedämme, että naisvaltaiset alat ovat huonommin palkattuja kuin miesvaltaiset alat. Tällaisesta pitää pitää ääntä, jotta se muuttuu.

Mari Kankaanranta Kyllä vaan. [00:14:00] Entäs miten sinua itse palkka määrittää, riittääkö sinulle pelkkä raha omassa työssäsi vai onko joku muu, mikä palkitsee enemmän?

Julia Thurén: Ei missään tapauksessa riitä pelkkä raha. Mulla olisi myös mahdollisuus tienata huomattavasti enemmän, koska mä teen Suomessa myös kaupallisia yhteistöitä, mutta sitten en todellakaan lähde mihin tahansa hommiin mukaan, koska olen hirveän ahdistunut luontokadosta ja ilmastokriisistä ja siitä, mitä ne tekee nimenomaan kehittyvien maiden naisille ja lapsille, ja miehillekin totta kai, mutta ennen kaikkea mä oon niistä naisista ja lapsista huolissani, koska meillä täällä Suomessa on tosi mukavasti asiat, mutta ei ole kaikkialla maailmassa, niin mä en halua, että mun työ millään tavalla on kenenkään selkänahasta pois ja en halua edesauttaa vaikkapa sellaisten yritysten toimintaa, jotka jollain tavalla riistää tai joiden toiminta tuhoaa planeettaa jotenkin tulevien, nykyisten ja tulevien sukupolvien alta. Että kyllä se palkinto ikään

kuin pitää olla sellainen tunne tai jonkinasteinen tieto siitä, että tästä työstä jää enemmän plussaa kuin miinusta jälkeensä.

Mari Kankaanranta: Naisten Pankki toimii muun muassa Kambodžassa, Keniassa, Nepalissa ja Ugandassa. Se tarjoaa naisille ammatillista koulutusta ja tukea yrittäjyyteen. Naisten lainaryhmät auttavat perustamaan yrityksen, jonka avulla voi ansaita omaa rahaa ja saada vapautta päättää elämästään. Julia, mitä sinä ajattelet Naisten Pankin toiminnasta?

Julia Thurén: Mä on ollut Naisten Pankin kuukausilahjoittaja. [00:16:00] Mun oli tarkoitus kattoa et kauanko, mut mun tiliotteet ei varmaan yllä, mutta olen varmaankin ehkä 10 vuotta. Siis todella pitkään. Mun mielestä ajatus on niin nerokas, että annetaan ihmiselle mahdollisuus, eikä oo mitään sellaista, että kaadetaan vaan rahaa jonnekin, vaan se aktivoi ihmisiä, niille tulee semmoinen toimijuus. Kukaan ei halua olla tässä maailmassa mikään semmoinen uhri, jota vaan autetaan, vaan ihmiset haluaa olla toimijoita ja ne haluaa ottaa elämän omiin käsiinsä. Tämä on mun mielestä aivan par excellence sellaista hommaa ja mun mielestä tätä ei voi tarpeeksi ylistää.

Mari Kankaanranta: Tuo mitä sanot liittyy tosi läheisesti Naisten Pankkiin, nimittäin Naisten Pankki myös tunnistaa naiset nimenomaan toimijoina, jotka pystyvät mihin vaan, kun vain saavat mahdollisuuden. Ja siis käytännössähän Naisten Pankki haluaa luoda naisille mahdollisuuksia omaan työhön ja toimeentuloon, jotta he voi sitten itse vaikuttaa [00:17:00] elämänsä suuntaan. No, olet todennut, että elämämme olisi kurjempaa, mikäli sijoittamista ei olisi keksitty, koska moni hyvä keksintö ja idea olisi jäänyt rahoituksen puutteessa toteuttamatta. Naisten Pankin toiminta on hyvin yhteisöllistä toimintaa. Mikä sinun mielestä on tärkeää yhteisöllisen sijoittamisen kannalta?

Julia Thurén: Se, että kun sinulla on sosiaalinen verkosto ympärillä, ihmiset auttaa toisiaan ja ihmiset haluaa, että kaikki onnistuu. Kaikki ihmiset on kuitenkin loppujen lopuksi laumaihmissä ja laumassa toimijoita niin mun mielestä ei vaan riitä, että saat rahaa, vaan sun pitää saada myös tietoa siitä, että miten tää nyt kannattais hoitaa. Itsekin silloin kun aloitin yrittämisen joskus, just viis vuotta sitten, mä kyselin ihan hirveästi kaikilta kavereilta, että miten tää, miten maksetaan verot, entäs nää alvit? Miten mä hinnoittelen mun työn? Mun mielestä tässä [00:18:00] on täysin sama paitsi raha, liikkuu myös neuvot ja ja kaikki tämmönen niinku sparrailu liikkuu siinä samassa.

Mari Kankaanranta: No, jos puhutaan vielä hetki sijoittamisesta, niin millaisen henkisen ja taloudellisen merkityksen näet säästämisellä ja

sijoittamisella toisaalta hyvinvoivan Suomen naisille ja toisaalta kehittyvissä maissa asuville?

Julia Thurén: Naisille se motivoi, että jos on semmoinen tunne, että mä voin omalla työllä parantaa mun omaa elämäni, tuohan on käytännössä katsoen keskiluokkaisuuden määritelmä. Koska keskiluokkaan kuului tämmönen ajatus siitä, että kun vain teet työtä ja opiskelet ja hoidat hommasi kunnolla niin sitten tulee palkinto. Mä uskon siihen, että se se on nimenomaan motivoivaa, että ei elä ihan täysin kädestä suuhun, koska sitten ei jaksaa yrittää sen enempää. Ja vaikka kapitalismi on tuonut maailmaan ihan hirveästi kaikenlaista ongelmaa, ja [00:19:00] kaikki nää ympäristökriisit voidaan ajatella, että johtuu aika pitkälti kapitalismista, niin samaan aikaan kuitenkin kapitalismi on nostanut ihan hirveästi ihmisiä köyhyydestä. Se, että ihmisellä on tunne, olo, että se pystyy itse vaikuttamaan omaan elämäänsä ja ponnistelee, niin se kyllä on auttanut yksilöitä ja kansakuntia.

Mari Kankaanranta: Olet kertonut myös, että sinulla on oma sijoituskaveri. Mitä se tarkoittaa?

Julia Thurén: Joo, mun sijoituskaverina on tämmönen Kaisa Kurittu, joka on itse asiassa kirjoittanut kirjankin vastuullisesta sijoittamisesta ja me chattaillaan viikoittain erilaisista sijoittamiseen liittyvistä asioista.

Mari Kankaanranta: Tää sijoituskaveriajatus muistuttaa Naisten Pankin tukemia kyläpankkeja. Esimerkiksi Ugandassa saman paikkakunnan naisilla on oma ryhmä, jossa he laittavat aina vähän rahaa kerrallaan yhteiseen kassaan ja myöhemmin saavat nostaa kerralla isomman lainan. Ja tämä tarkoittaa sitä, että jokainen nainen voi vuorollaan nostaa lainan yrityksen perustamiseen tai kehittämiseen. [00:20:00] Ja sitten raha kiertää, yritykset kasvaa ja hyödyttää siten kokonaisia yhteisöjä. Tätä kautta naiset myös oppii toisiltaan ja saavat sparrausta. Julia, mitä mieltä sinä olet? Pitäisikö jokaisella naisella olla oma sijoituskaveri?

Julia Thurén: Totta kai pitäisi, ehdottomasti kaikki semmoinen, että voi vaihtaa ajatuksia ja jutella, on ihan hirveän inspiroivaa. Mulla on itse asiassa muitakin sijoituskavereita, että Kaisa on nyt semmoinen, että sen kanssa me puhutaan erityisesti näistä vastuullisuuskulmista ja sillä on aina kaikkea uutta, kiinnostavaa tietoa, mitä se jakaa mun kanssa. Mut kaikki sellanen, että jotenkin mietitään yhdessä asioita ja sitten jos lukee jotain kiinnostavaa, voi heti heittää sen eteenpäin, että hei, luitsä tällaisesta ja sitten voidaan vähän kommentoida, niin sehän pitää elämän kauhean kiinnostavana.

Mari Kankaanranta: Jos ajatellaan uraasi ja sijoittamisen alkutaivalta, niin olet kertonut, että haave ostaa oma asunto antoi sinulle alkusysäyksen sijoittamiseen ja säästämiseen. [00:21:00] Mikä on seuraava tavoite tai unelma, jota varten säästät?

Julia Thurén: No mullahan on niin hyvä tilanne tällä hetkellä, että mä oon ikään kuin materiaalisesti saanut aika paljon elämässäni, eli mä asun ihan kivasti, varmaan ehkä jossain vaiheessa joudutaan muuttamaan vähän isompaan asuntoon nyt, kun on kolmas lapsi syntynyt, mutta tylsä vastaus on se, että seuraavaksi haluaisin saada, mä olen remontoinut sellaista 70-luvulla rakennettua huvilaa niin sitten kun sen lainan saa maksettua niin olen oikein tyytyväinen. Mutt ei mulla, mä oon ajatellut tätä, että ei pidä aina haluta ihan hirveästi lisää. Joskus voi olla tosi tyytyväinen ja se ei oo tyytymistä, vaan voi olla tyytyväinen siihen omaan elämäntilanteeseensa, että et enää haaveile autosta. En omista autoa. En haaveile mistään maailmanympärysmatkoista. Mä oon yrittänyt saada mun [00:22:00] haaveet tän planeetan kokoisiksi, et mä en anna, mä yritän kouluttaa itseäni siihen, että mä en enää haaveile sellaisesta mistään hirveästä fossiilin tupruttamisesta taivaalle keinolla tai toisella, vaan pyrkimys on siihen, että mun elämä ois kivaa tällaisenaan, että se ois kestäväää. Ja sitten mä opettaisin tän mun myös mun lapsille, että niillä ei tule sellaista oloa, että tulevaisuudessa, kun uskon ja toivon, että tyyliin vaikkapa lentäminen on niin kallista, että kaikki ei sitä enää tee ellei se muutu jotenkin maagisesti päästöttömäksi. Sitä en kyllä ikävä kyllä usko, koska maailman mineraalit ei riitä kaikkien asioiden sähköistämiseen, niin mä haluaisin opettaa niille, että haaveet voi olla tällaisia ihmisen kokoisia. Tuossa mielessä mä haaveilen vaan oikeestaan siitä, et mun elämä jatkuisi tällaisena, että olisin terve ja mun läheiset ois terveitä ja ehkä just sais sen mökkilainan maksettua ni se ois kiva.

Mari Kankaanranta: No mitä sitte vielä suosittelisit [00:23:00] muille haaveilijoille? Mitä rahaan liittyviä päätöksiä tulisi tehdä, että unelmat, nimenomaan ne ihmisen kokoiset planeetan kokoiset unelmat voisi toteutua jollakin aikavälillä?

Julia Thurén: Unelmoida kannattaa ehdottomasti. Ja se, että jos jää rahaa säästöön ja sijoituksiin, niin sehän tarkoittaa sitä, että saa vapautta ennen kaikkea. Mä ajattelen nykyään rahaa tällaisen lorvailun näkökulmasta, että mulla ois aikaa vaikka soittaa haitaria enemmän ja tehdä tällaisia juttuja. Mä en niinkään ajattele, että tällä rahalla voin ostaa jotain, vaan ajattelen, että tällä rahalla saavutan vapautta ja tyyliin vaikka ihan hirveen monet mun ystävät unelmoi nelipäiväisen työviikosta. Jos ei kuluttaisi niin paljon niin sitten vois tehdä vähän vähemmän töitäkin, tällaisia juttuja. Mut ennen kaikkea kannattaa asettaa unelmia itselleen, koska Suomessa ne on hirveen saavutettavissa olevia

asioita. [00:24:00] Mutta sitten myös oon sitä mieltä, että jos on mahdollista sijoittaa ja saa saa rahaa säästöön niin sitten on kyllä vähän velkaa myös maailmalle. Sitten voi liittyä vaikka Naisten Pankin kuukausilahjoittajaksi tai ottaa jonkun muun tällaisen hyväntekeväisyysjärjestön, koska mun mielestä me länsimaalaiset hyvinvoivat ihmiset ollaan velkaa se ihmisille, joilla ei mene ihan yhtä hyvin kuin meillä.

Mari Kankaanranta: Kiitos Julia! Toi oli ihana elämänohje. Jatketaan siis haaveilua. Tähän on hyvä lopettaa. Kiitos kun olit vieraana.

Julia Thurén: Kiitos!

Mari Kankaanranta: Naisten Pankin podcasteja olivat tekemässä vapaaehtoiset naistenpankkilaiset Mari Kankaanranta, Kati Teirikko, Maria Tolsa ja Kaisa Viljanen. Tutustu myös muihin Naisten Pankin podcast-jaksoihin ja kerro somessa, mitä pidit niistä. [00:25:00]